

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 5109/2020
27.05.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Бранке Дражић, Данијеле Николић, Добриле Страјина и Марине Милановић, чланова већа, у парници тужилаца АА из ..., чији је пуномоћник Бранислав Херцег, адвокат из ..., ББ из ... чији је пуномоћник Бранислав Херцег, адвокат из ..., ВВ из ..., чији је пуномоћник Бранислав Херцег, адвокат из ..., ГГ из ..., чији је пуномоћник Славко Попивода, адвокат из ... и ДД из ..., чији је пуномоћник Славко Попивода, адвокат из ..., против туженог Града Новог Сада, кога заступа Правобранилаштво Града Новог Сада, ради исплате накнаде за одузето земљиште, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 1507/2020 од 11.08.2020. године, у седници већа одржаној 27.05.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 1507/2020 од 11.08.2020. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 1507/2020 од 11.08.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду П 10125/2018 од 09.03.2020. године, у првом ставу изреке делимично је усвојен тужбени захтев тужилаца АА и ББ, а тужбени захтев осталих тужилаца је усвојен у потпуности. У другом ставу изреке обавезан је тужени да исплати тужиоцима: АА износ од 1.966.452,00 динара; ББ износ од 1.966.452,00 динара; ВВ износ од 4.000.112,00 динара; ГГ износ од 100.798,50 динара и ДД износ од 100.798,50 динара, све са законском затезном каматом од 09.03.2020. године до исплате. У трећем ставу изреке одбијен је тужбени захтев тужилаца АА и ББ преко досуђених износа до тражених износа од по 1.966.552,00 динара, са законском затезном каматом. У четвртном ставу изреке обавезан је тужени да тужиоцима АА, ББ и ВВ солидарно накнади трошкове парничног поступка у износу од 646.357,00 динара са законском затезном каматом од дана извршности пресуде до исплате. У петом ставу изреке обавезан је тужени да тужиоцима ГГ и ДД солидарно накнади трошкове парничног поступка у износу од 90.014,00 динара са законском затезном каматом од дана извршности пресуде до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 1507/2020 од 11.08.2020. године, у првом ставу изреке одбијена је жалба туженог и првостепена пресуда у побијаном усвајајућем делу потврђена. У другом ставу изреке одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне другостепене пресуде, тужени је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права са предлогом да се о ревизији одлучује као о изузетно дозвољеној, на основу члана 404. ЗПП.

Према члану 404. ЗПП, ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности посебне ревизије одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Правноснажном пресудом је одлучено о исплати накнаде тужиоцима од стране туженог за фактички изузето земљиште. Врховни касациони суд није прихватио предлог за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној, будући да је спорно правно питање везано за конкретну чињеничну подлогу и решење спорног односа странака. При том је побијана другостепена пресуда у складу са судском праксом и правним схватањима, па је указивање у ревизији на постојање другачијих одлука које нису ни приложене, без значаја. Дакле, ревизија је усмерена на разрешење конкретног спора у којој се указује на погрешну примену материјалног права, што није разлог за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној у смислу члана 404. Закона о парничном поступку, због чега је одлучено као у првом ставу изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да је ревизија недозвољена.

Према члану 403. став 3. ЗПП, ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овој правној ствари поднета је 17.12.2018. године, ради исплате накнаде за одузето земљиште, а вредност предмета спора побијеног дела у односу на тужиоце АА и ББ износи по 1.966.452,00 динара, у односу на тужиоца ВВ 4.000.112,00 динара и у односу на тужиоце ГГ и ДД по 100.798,50 динара.

Како вредност предмета спора побијаног дела, у односу на сваког од тужилаца посебно, који нису јединствени супарничари у смислу члана 210. Закона о парничном поступку, не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, ревизија није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Бранислав Босиљковић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић